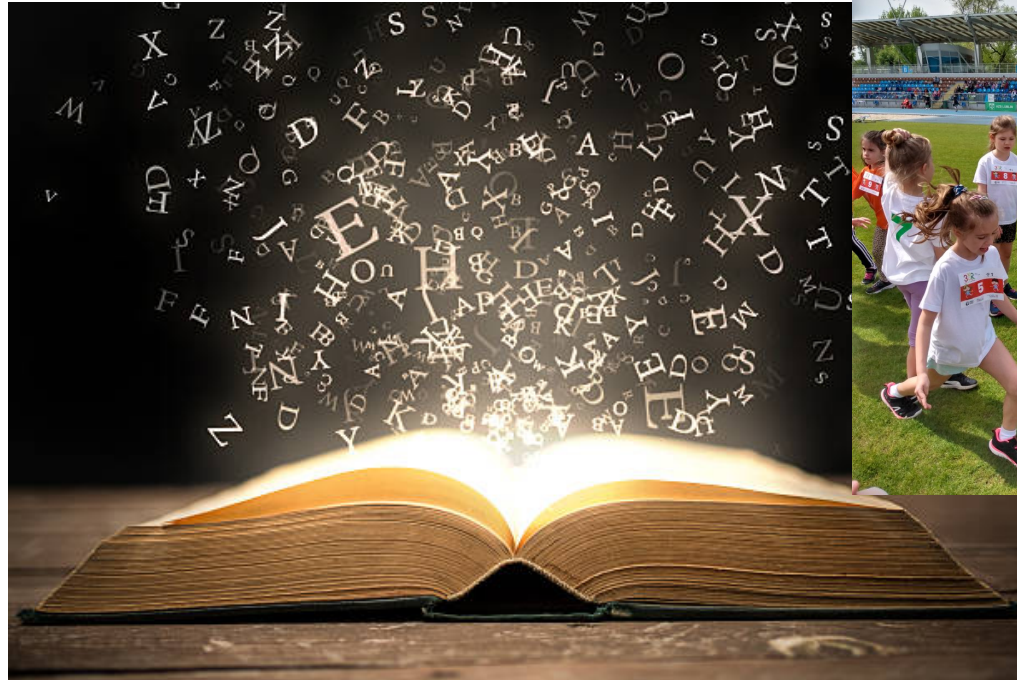

**Nasz sport - nasza radość,
nasza literatura - nasza miłość.**

1. Co piłka robi z młodym człowiekiem?

Wielu z nas się zastanawia co piłka robi z młodym człowiekiem?

Tą odpowiedź wyjaśnia nam książka pod tytułem „Co piłka robi z człowiekiem? Młodość, futbol i literatura – antologia” książka ta ukazuje inspirację piłką nożną w literaturze od dwudziestolecia międzywojennego do czasów współczesnych, książka ta jest próbą odtworzenia śladu jaki w umysłach ludzi pozostawia widowisko piłkarskie wraz z całą otoczką na którą składają się nie tylko proste emocje, ale i złożone rytuały oraz ich znaczenia symboliczne, konteksty kulturowe, uwikłania polityczne przy czym na pierwszym planie pozostaje niezmiennie piękno samej gry. Jest ono uniwersalne i ponadgatunkowe, dlatego autorzy książki prowadzą czytelnika przez gąszcz form artystycznych takich jak liryka, powieść, dramat, literatura dla młodzieży. W tej książce są znani smakosze kopanej oraz pisarze, których o piłkarskie emocje raczej nie podejrzewaliśmy np. Bruno Jasieński, Tadeusz Borowski. Jest ich wielu. Książka ta dedykowana jest do młodych ludzi, którzy interesują się piłką.

Opisy i zdjęcia - 2 osoby opisywane w książce

Bruno Jasiński - Polski poeta, pisarz, poeta i publicysta. Urodził się 12.11.1922r. Umrął 3 lipca 1951 roku. Miał jedno dziecko z Marią Rundo, ożenili się w 1946 roku do 1951 roku.

Bruno Jasiński - Polski poeta, pisarz, poeta i publicysta. Urodził się 17.07.1901 roku. Umrął 17.09.1938r.

Tadeusz Borowski - Polski

prozaik i dramaturg, zaliczany do grona poetów wyklętych, współtwórca polskiego futuryzmu, autor manifestów futurystycznych, przedstawiciel polskiej awangardy międzywojennej, działacz komunistyczny.

Książka.

Rok wydania:
2012
Ilość stron:
272

Co piłka robi z człowiekiem?
Młodość, futbol i literatura – antologia

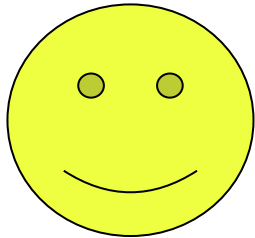

Jerzy Borowczyk, Wojciech Hamerski

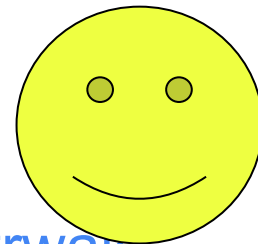
AUTORZY: Jerzy
Borowczyk i
Wojciech
Hamerski

Olimpiada kiedyś

- Igrzyska odbywały się co 4 lata i trwały 5 dni,
- Zawodnicy przebywali na igrzyskach wiele dni wcześniej, żeby przygotować się do startu,
- Igrzyska były tak wielkim wydarzeniem, że na czas ich trwania przerywano wojny, aby żołnierze mogli wziąć udział w zawodach, a widzowie bezpiecznie dotrzeć na miejsce,
- W pierwszym dniu zawodnicy uczestniczyli w obrzędach ku czci boga Zeusa i ku jego czci zapalano specjalny znicz w świętym gaju oliwnym w Olimpie,
- Drugi dzień był poświęcony na zmagania sportowe młodzieży od 14 do 17 lat,
- W trzecim i czwartym dniu rozpoczynały się właśnie igrzyska, brali w nich udział młodzi mężczyźni powyżej 17-ego roku życia, początkowo konkurencją olimpijską był tylko bieg na około 200 m, z czasem doszły jeszcze cztery pozostałe konkurencje tworzące razem pięciobój (bieg na 200 m, rzut dyskiem, zapasy, skok w dal oraz rzut oszczepem),
- Ostatniego dnia igrzysk wynagradzano zwycięzców poszczególnych konkurencji, lecz liczyło się tylko pierwsze miejsca, otrzymywali oni wieńce z gałązek drzewa oliwnego.

Olimpiada dziś

- Dzisiejsze igrzyska olimpijskie odbywają się co 4 lata i trwają dwa do trzech tygodni,
- dzielą się na Letnie i Zimowe,
- medale dostają osoby za pierwsze, drugie, trzecie miejsce.
- W olimpiadzie uczestniczą tylko dorośli zarówno kobiety jak i mężczyźni różnych narodowości.
- Jest wiele różnych dyscyplin sportowych.
- Dzisiaj nastawiamy się na walkę o 1 medal za sukces, uznajemy dalsze miejsca.
- Dawniej uczestnicy igrzysk występowali nago, natomiast dzisiaj ubrani są w kostiumy.

Spotkanie z literaturą i sportem

Czy literatura i sport mają coś wspólnego? Połączenie może wydawać się niecodzienne. Sportowcy niezbyt kojarzą nam się z czytaniem. Książki są ważne także dla aktywnych ludzi. Przedstawię ludzi piszących utwory o tematyce sportowej.

" Sport jest doskonałym tematem dla sztuki. Omijanie go jest omijaniem ważnego zjawiska w życiu. Dlaczego knajpa ma być świetnym tematem dla sztuki, a boisko sportowe nie? "

Kazimierz Przerwa- Tetmajer, “Dyskobol”

Urodził się w 1865 roku , a umarł w 1940 roku w Warszawie. W młodości mieszkał w Ludźmierzu, poznał dobrze Podhale i Tatry i był jednym z pierwszych polskich Taterników. W 1892 roku brał udział w pierwszym wejściu na Staroleśny szczyt. 1902 roku Taternicy nadali imię Tetmajera przełęczy pod Gerlachem, był polskim poetą, nowelistą, powieściopisarzem, przedstawicielem Młodej Polski. Studiował na uniwersytecie Jagiellońskim, a został pochowany na Cmentarzu Zasłużonych na Pęksowym Brzyzku w Zakopanym. Napisał pierwszy sonet o tematyce sportowej.

Sonet napisany przez Kazimierza

Tłum widzów. On spokojnym wzrokiem metę mierzy – –
Wyprostował się, ramion wiązanie natężył,
Głowę wzniosł, stopy w ziemię wrył, nogi naprężył,
W ręce trzyma dysk krągły – – wstał pierwszy z szermierzy.

Jeszcze chwila – kołysze dysk, zanim uderzy –
Wysunął lewe ramię, biodra, zda się, zwężył,
Na prawej nodze całym ciężarem zaciężył –
Rzuci – i laur zdobędzie znów na skronie świeży.

Na jego marmurowe, nagie, smukłe ciało,
Oliwą namaszczone, złotawe, błyszczące:
Pada greckie, promienne, uśmiechnięte słońce.

Przygiął się – dysk w stalowych palców ścisnął kleszcze –
Kobietom w białych piersiach serce bić przestało,
A boskie uda słodkie wstrząsają im dreszcze.

Kazimierz Wierzyński- *“Laur Olimpijski”*

Kazimierz został nagrodzony złotym medalem na olimpiadzie w Amsterdamie w 1928 roku za udział w konkursie literackim IX Letnich Igrzysk . Urodził się w 1894 roku na Ukrainie , a umarł w 1969 roku w Londynie. Został pochowany na Cmentarzu Powiązkowskim w Warszawie. Był Polskim poetą, prozaikiem, eseista.

Sonet sportowy napisany przez Kazimierza.

*Rzut mój w rozwartej zaczyna się dłoni,
Rzut mój się kończy nie wiadomo gdzie,
Dysk, niby dukat połyskliwy, dzwoni
Poza światami, za metami, w mgle.*

*Dysk mój upada na ziemię, i dźwięczy,
I znów się zrywa i wykreśla łuk,
To serce skute w złocistej obręczy
Tętni i bije i przyspiesza stuk.*

*Z placów na place, jak pstrąg, się przerzuca,
Jak lotne przęsło, jak skaczący most,
Rzut, który światom wyolbrzymia płuca,
Który wymierza gwiazdom wielkim wzrost.*

*Rzut, który miarę wytkniętą już przerósł,
Minął granice i wzbił się, jak duch,
Rzut ten mam w dłoni – dyskobol i heros,
Ja, który wszczynam niewstrzymany ruch.*

Teatr= sport

Jeśli nie widać sportowca z książką nie oznacza ,że jej nie czyta.

W pewnym teatrze w Gdańsku została przeprowadzona akcja przez teatr w Gdańsku. W spotkaniu chodzi o pokazanie , że sportowcy też potrafią i chcą czytać różnego rodzaju książek. Na spotkaniu była tenisistka stołowa Natalia Partyka oraz żeglarz sportowy Mateusz Kusznierewicz przyjechali,aby przeczytać współczesne polskie książki dla dzieci. Spotkania trwały od września do listopada. Wstęp był bezpłatny .

Sportowa książka roku

“Sport to emocje. Nie zawsze te dobre”

Kariera sportowca to batalia o trofea, pieniądze i sławę. W pogoni za sukcesem atleci przekraczają granice ludzkich możliwości i funkcjonują w zawrotnym tempie, przez co ryzykują zdrowie i narażają relacje rodzinne na szwank. Lecz w zamian nie zawsze otrzymują od losu amulet przynoszący szczęście i finansową niezależność. Zdarza się, że po zejściu ze sceny popadają w depresję, nałogi i często tracą sens życia. Dotyczy to ludzi z pierwszych stron gazet, niespełnionych talentów i dawnych mistrzów, którym nie sprzyjała fortuna. Dariusz Faron na podstawie spotkań i rozmów spisał historie właśnie takich osób.

Dziękuję za oglądnięcie mojej prezentacji
myślę , że się podobała starałam się jak
mogłam.

Literatura

Sport

Przygotowała Andżelika Janczy.